

Wymagania edukacyjne z fizyki w klasie III gimnazjum

8. Drgania i fale sprężyste

Temat według programu	Ocenę dopuszczającą otrzymuje uczeń, który:	Ocenę dostateczną otrzymuje uczeń, który:	Ocenę dobrą otrzymuje uczeń, który:	Ocenę bardzo dobrą otrzymuje uczeń, który:	Ocenę celującą otrzymuje uczeń, który:
8.1. Ruch drgający	wskazuje w otoczeniu przykłady ciał wykonujących ruch drgający objaśnia, co to są drgania gasnące podaje znaczenie pojęć: położenie równowagi, wychylenie, amplituda, okres, częstotliwość dla ruchu wahadła i ciężarka na sprężynie	opisuje przemiany energii w ruchu drgającym	odczytuje amplitudę i okres z wykresu $x(t)$ dla drgającego ciała	opisuje przykłady drgań tłumionych i wymuszonych	
8.2. Wahadło. Wyznaczanie okresu i częstotliwości drgań		doświadczalnie wyznacza okres i częstotliwość drgań wahadła i ciężarka na sprężynie (9.12)	opisuje zjawisko izochronizmu wahadła	wykorzystuje drugą zasadę dynamiki do opisu ruchu wahadła	
8.3. Fale sprężyste	demonstruje falę poprzeczną i podłużną podaje różnice między tymi falami	demonstrując falę, posługuje się pojęciami długości fali, szybkości rozchodzenia się fali, kierunku rozchodzenia się fali wykazuje w doświadczeniu, że fala niesie energię i może wykonać pracę	opisuje mechanizm przekazywania drgań jednego punktu ośrodka do drugiego w przypadku fali na napiętej linie i sprężynie stosuje wzory $l = uT$ oraz $l = u/f$ do obliczeń	uzasadnia, dlaczego fale podłużne mogą się rozchodzić w ciałach stałych, cieczech i gazach, a fale poprzeczne tylko w ciałach stałych	
8.4. Dźwięki i wielkości, które je opisują. Badanie związku częstotliwości drgań z wysokością dźwięku. Ultradźwięki i infradźwięki	wytwarza dźwięki o małej i dużej częstotliwości (9.13) wymienia, od jakich wielkości fizycznych zależy wysokość i głośność dźwięku wyjaśnia, jak zmienia się powietrze, gdy rozchodzi się w nim fala akustyczna	opisuje mechanizm wytwarzania dźwięku w instrumentach muzycznych podaje rząd wielkości szybkości fali dźwiękowej w powietrzu wyjaśnia, co nazywamy ultradźwiękami i infradźwiękami	opisuje doświadczalne badanie związku częstotliwości drgań źródła z wysokością dźwięku podaje cechy fali dźwiękowej (częstotliwość 16 Hz–20000 Hz, fala podłużna, szybkość w powietrzu)	opisuje występowanie w przyrodzie i zastosowania infradźwięków i ultradźwięków (np. w medycynie)	rysuje wykres obrazujący drgania cząstek ośrodka, w którym rozchodzą się dźwięki wysokie i niskie, głośne i ciche

9. O elektryczności statycznej

Temat według programu	Ocenę dopuszczającą otrzymuje uczeń, który:	Ocenę dostateczną otrzymuje uczeń, który:	Ocenę dobrą otrzymuje uczeń, który:	Ocenę bardzo dobrą otrzymuje uczeń, który:	Ocenę celującą otrzymuje uczeń, który:
9.1. Elektryzowanie	opisuje budowę atomu i	wskazuje w otoczeniu	określa jednostkę ładunku	wyjaśnia elektryzowanie	

przez tarcie i zetknięcie z ciałem naelektryzowanym	jego składniki • elektryzuje ciało przez potarcie i zetknięcie z ciałem naelektryzowanym (9.6)	zjawiska elektryzowania przez tarcie • objaśnia elektryzowanie przez dotyk	(1 C) jako wielokrotność ładunku elementarnego	przez tarcie (analizuje przepływ elektronów)	
9.2. Siły wzajemnego oddziaływania ciał naelektryzowanych	• bada doświadczalnie oddziaływanie między ciałami naelektryzowanymi przez tarcie i formułuje wnioski	• bada doświadczalnie oddziaływanie między ciałami naelektryzowanymi przez zetknięcie i formułuje wnioski	• podaje jakościowo, od czego zależy wartość siły wzajemnego oddziaływania ciał naelektryzowanych	• podaje i objaśnia prawo Coulomba • rysuje wektory sił wzajemnego oddziaływania dwóch kulek naelektryzowanych różnoimiennie lub jednoimiennie	• rozwiązuje zadania z wykorzystaniem prawa Coulomba
9.3. Przewodniki i izolatory	• podaje przykłady przewodników i izolatorów	• opisuje budowę przewodników i izolatorów (rolę elektronów swobodnych) • objaśnia pojęcie „jon”	• opisuje budowę krystaliczną soli kuchennej • wyjaśnia, jak rozmieszczony jest, uzyskany na skutek naelektryzowania, ładunek w przewodniku, a jak w izolatorze	• potrafi doświadczalnie wykryć, czy ciało jest przewodnikiem czy izolatorem	
9.4. Zjawisko indukcji elektrostatycznej. Zasada zachowania ładunku	• objaśnia budowę i zasadę działania elektroskopu • analizuje przepływy ładunków podczas elektryzowania przez dotyk, stosując zasadę zachowania ładunku	• opisuje mechanizm zubożniania ciał naelektryzowanych (metali i dielektryków) • wyjaśnia uziemianie ciał	• demonstruje elektryzowanie przez indukcję • wyjaśnia elektryzowanie przez indukcję	• wyjaśnia mechanizm wyładowań atmosferycznych	• objaśnia, kiedy obserwujemy polaryzację izolatora
9.5. Pole elektrostatyczne			• opisuje oddziaływanie ciał naelektryzowanych na odległość, posługując się pojęciem pola elektrostatycznego	• opisuje siły działające na ładunek umieszczony w centralnym i jednorodnym polu elektrostatycznym	• uzasadnia, że pole elektrostatyczne posiada energię
9.6. Napięcie elektryczne				• Wyprowadza wzór na napięcie między dwoma punktami pola elektrycznego	• rozwiązuje złożone zadania ilościowe

10. Prąd elektryczny

Temat według programu	Ocenę dopuszczającą otrzymuje uczeń, który:	Ocenę dostateczną otrzymuje uczeń, który:	Ocenę dobrą otrzymuje uczeń, który:	Ocenę bardzo dobrą otrzymuje uczeń, który:	Ocenę celującą otrzymuje uczeń, który:
10.1. Prąd elektryczny w metalach. Napięcie elektryczne	• podaje jednostkę napięcia (1 V) • wskazuje woltomierz, jako przyrząd do pomiaru napięcia	• opisuje przepływ prądu w przewodnikach, jako ruch elektronów swobodnych • posługuje się intuicyjnie	• za pomocą modelu wyjaśnia pojęcie i rolę napięcia elektrycznego • zapisuje wzór definicyjny	• wykonuje obliczenia, stosując definicję napięcia	

		pojęciem napięcia elektrycznego wymienia i opisuje skutki przepływu prądu w przewodnikach	napięcia elektrycznego		
10.2. Źródła prądu. Obwód elektryczny	wymienia źródła napięcia: ogniwo, akumulator, prądnica buduje najprostszy obwód składający się z ogniwa, żarówki (lub opornika) i wyłącznika	rysuje schemat najprostszego obwodu, posługując się symbolami elementów wchodzących w jego skład	wskazuje kierunek przepływu elektronów w obwodzie i umowny kierunek prądu mierzy napięcie na żarówce (oporniku)	buduje i rysuje dowolne obwody elektryczne	
10.3. Natężenie prądu	podaje jednostkę natężenia prądu (1 A) buduje najprostszy obwód prądu i mierzy natężenie prądu w tym obwodzie	oblicza natężenie prądu ze wzoru $I = \frac{q}{t}$	objaśnia proporcjonalność $q \sim t$ oblicza każdą wielkość ze wzoru $I = \frac{q}{t}$ przelicza jednostki ładunku (1 C, 1 Ah, 1 As)	wykorzystuje w problemach jakościowych związanych z przepływem prądu zasadę zachowania ładunku	rozwiązuje złożone zadania ilościowe wykorzystując definicję natężenie, napięcie
10.4. Prawo Ohma. Wyznaczanie oporu elektrycznego przewodnika	podaje jego jednostkę 1 Ω buduje prosty obwód (jeden odbiornik) według schematu mierzy napięcie i natężenie prądu na odbiorniku podaje prawo Ohma	oblicza opór przewodnika na podstawie wzoru $R = \frac{U}{I}$ oblicza opór, korzystając z wykresu $I(U)$	wykazuje doświadczalnie proporcjonalność $I \sim U$ i definiuje opór elektryczny przewodnika (9.8) oblicza wszystkie wielkości ze wzoru $R = \frac{U}{I}$ sporządza wykresy $I(U)$ oraz odczytuje wielkości fizyczne na podstawie wykresów	uwzględnia niepewności pomiaru na wykresie zależności $I(U)$	rozwiązuje złożone zadania ilościowe wykorzystując definicję natężenie, napięcie i oporu elektrycznego

10.5. Obwody elektryczne i ich schematy	• mierzy natężenie prądu w różnych miejscach obwodu, w którym odbiorniki są połączone szeregowo lub równolegle • mierzy napięcie na odbiornikach wchodzących w skład obwodu, gdy odbiorniki są połączone szeregowo lub równolegle • wykazuje doświadczalnie, że odbiorniki połączone szeregowo mogą pracować tylko równocześnie, a połączone równolegle mogą pracować niezależnie od pozostałych	• rysuje schematy obwodów elektrycznych, w skład których wchodzi kilka odbiorników • buduje obwód elektryczny zawierający kilka odbiorników według podanego schematu (9.7)	• objaśnia, dlaczego odbiorniki połączone szeregowo mogą pracować tylko równocześnie, a połączone równolegle mogą pracować niezależnie od pozostałych • wyjaśnia, dlaczego urządzenia elektryczne są włączane do sieci równolegle	• oblicza opór zastępczy w połączeniu szeregowym i równoległym odbiorników • objaśnia rolę bezpiecznika w instalacji elektrycznej • wyjaśnia przyczyny zwarcie w obwodzie elektrycznym • wyjaśnia przyczyny porażeń prądem elektrycznym • oblicza niepewności przy pomiarach miernikiem cyfrowym	• rozwiązuje złożone zadania ilościowe z połączeń oporników
10.6. Praca i moc prądu elektrycznego	• odczytuje i objaśnia dane z tabliczki znamionowej odbiornika • odczytuje zużytą energię elektryczną na liczniku • podaje przykłady pracy wykonanej przez prąd elektryczny • podaje jednostki pracy prądu 1 J, 1 kWh • podaje jednostkę mocy 1 W, 1 kW • podaje rodzaj energii, w jaki zmienia się energia elektryczna w doświadczeniu, w którym wyznaczamy ciepło właściwe wody za pomocą czajnika elektrycznego	• oblicza pracę prądu elektrycznego ze wzoru $W = UIt$ • oblicza moc prądu ze wzoru $P = UI$ • przelicza jednostki pracy oraz mocy prądu • opisuje doświadczalne wyznaczanie mocy żarówki (9.9) • objaśnia sposób, w jaki wyznacza się ciepło właściwe wody za pomocą czajnika elektrycznego (9.5)	• oblicza każdą z wielkości występujących we wzorach $W = UIt$ $W = \frac{U^2 R}{t}$ $W = I^2 R t$ • opisuje przemiany energii elektrycznej w grzałce, silniku odkurzacza, żarówce • objaśnia sposób dochodzenia do wzoru $c_w = \frac{Pt}{mDT}$ • wykonuje obliczenia • zaokrągla wynik do trzech cyfr znaczących	• rozwiązuje problemy związane z przemianami energii w odbiornikach energii elektrycznej • podaje definicję sprawności urządzeń elektrycznych • podaje przykłady możliwości oszczędzania energii elektrycznej	• rozwiązuje złożone zadania ilościowe z pracy i mocy prądu elektrycznego

11. Zjawiska magnetyczne. Fale elektromagnetyczne

Temat według programu	Ocenę dopuszczającą otrzymuje uczeń, który:	Ocenę dostateczną otrzymuje uczeń, który:	Ocenę dobrą otrzymuje uczeń, który:	Ocenę bardzo dobrą otrzymuje uczeń, który:	Ocenę celującą otrzymuje uczeń, który:
11.1. Właściwości magnesów trwałych	• podaje nazwy biegunów magnetycznych i opisuje oddziaływania między nimi	• opisuje zachowanie igły magnetycznej w pobliżu magnesu	• opisuje oddziaływanie magnesu na żelazo i podaje przykłady wykorzystania	• za pomocą linii przedstawia pole magnetyczne magnesu i Ziemi	

	opisuje sposób posługiwania się kompasem	wyjaśnia zasadę działania kompasu	tę oddziaływania do opisu oddziaływania używa pojęcia pola magnetycznego	podaje przykłady zjawisk związanych z magnetyzmem ziemskim	
11.2. Przewodnik z prądem jako źródło pola magnetycznego	demonstruje działanie prądu w przewodniku na igłę magnetyczną umieszczoną w pobliżu, w tym: zmiany kierunku wychylenia igły przy zmianie kierunku prądu oraz zależność wychylenia igły od pierwotnego jej ułożenia względem przewodnika (9.10) opisuje działanie elektromagnesu na znajdujące się w pobliżu przedmioty żelazne i magnesy	stosuje regułę prawej dłoni w celu określenia położenia biegunów magnetycznych dla zwojnicy, przez którą płynie prąd elektryczny opisuje budowę elektromagnesu	opisuje pole magnetyczne zwojnicy opisuje rolę rdzenia w elektromagnesie wyjaśnia zastosowania elektromagnesu (np. dzwonek elektryczny)	opisuje właściwości magnetyczne substancji	wyjaśnia, dlaczego nie można uzyskać bieguna magnetycznego
11.3. Zasada działania silnika zasilanego prądem stałym	objaśnia, jakie przemiany energii zachodzą w silniku elektrycznym podaje przykłady urządzeń z silnikiem	na podstawie oddziaływania elektromagnesu z magnesem wyjaśnia zasadę działania silnika na prąd stały	podaje informacje o prądzie zmiennym w sieci elektrycznej	buduje model i demonstruje działanie silnika na prąd stały	
11.4. Zjawisko indukcji elektromagnetycznej				wyjaśnia zjawisko indukcji elektromagnetycznej	wskazuje znaczenie odkrycia tego zjawiska dla rozwoju cywilizacji
11.5. Fale elektromagnetyczne	wskazuje najprostsze przykłady zastosowania fal elektromagnetycznych	nazywa rodzaje fal elektromagnetycznych (radiowe, mikrofałe, promieniowanie podczerwone, światło widzialne, promieniowanie nadfioletowe, rentgenowskie) podaje inne przykłady zastosowania fal elektromagnetycznych	omawia widmo fal elektromagnetycznych podaje niektóre ich właściwości (rozchodzenie się w próżni, szybkość $c = 3 \times 10^8$ m/s, różne długości fal)	opisuje fale elektromagnetyczne jako przenikanie się wzajemne pola magnetycznego i elektrycznego	

12. Optyka

Temat według programu	Ocenę dopuszczającą otrzymuje uczeń, który:	Ocenę dostateczną otrzymuje uczeń, który:	Ocenę dobrą otrzymuje uczeń, który:	Ocenę bardzo dobrą otrzymuje uczeń, który:	Ocenę celującą otrzymuje uczeń, który:
12.1. Źródła światła. Prostoliniowe rozchodzenie się	podaje przykłady źródeł światła	opisuje sposób wykazania, że światło rozchodzi się po liniach prostych	wyjaśnia powstawanie obszarów cienia i półcienia za pomocą prostoliniowego	objaśnia zjawiska zaćmienia Słońca i Księżyca	

światła			rozchodzenia się światła w ośrodku jednorodnym		
12.2. Odbicie światła.	wskazuje kąt padania i odbicia od powierzchni gładkiej podaje prawo odbicia	opisuje zjawisko rozproszenia światła na powierzchniach chropowatych			
12.3. Obrazy w zwierciadłach płaskich	wytwarza obraz w zwierciadle płaskim	podaje cechy obrazu powstającego w zwierciadle płaskim	rysuje konstrukcyjnie obraz punktu lub odcinka w zwierciadle płaskim	rysuje konstrukcyjnie obraz niektórych figur w zwierciadle płaskim	rysuje konstrukcyjnie obraz dowolnej figury w zwierciadle płaskim
12.4. Obrazy w zwierciadłach kulistych	szkicuje zwierciadło kuliste wklęsłe wytwarza obraz w zwierciadle kulistym wklęsłym wskazuje praktyczne zastosowania zwierciadeł kulistych wklęsłych	opisuje oś optyczną główną, ognisko, ogniskową i promień krzywizny zwierciadła wykreśla bieg wiązki promieni równoległych do osi optycznej po jej odbiciu od zwierciadła wymienia cechy obrazów otrzymywanych w zwierciadle kulistym	rysuje konstrukcyjnie obrazy w zwierciadle wklęsłym	objaśnia i rysuje konstrukcyjnie ognisko pozorne zwierciadła wypukłego	rysuje konstrukcyjnie obrazy w zwierciadle wklęsłym i wypukłym
12.5. Zjawisko załamania światła na granicy dwóch ośrodków	podaje przykłady występowania zjawiska załamania światła	doświadczalnie bada zjawisko załamania światła i opisuje doświadczenie (9.11) szkicuje przejście światła przez granicę dwóch ośrodków i oznacza kąt padania i kąt załamania	wyjaśnia pojęcie gęstości optycznej (im większa szybkość rozchodzenia się światła w ośrodku tym rzadszy ośrodek)	opisuje zjawisko całkowitego wewnętrznego odbicia wyjaśnia budowę światłowodów	opisuje ich wykorzystanie w medycynie i do przesyłania informacji
12.6. Przejście światła przez pryzmat. Barwy	rozpoznaje tęczę jako efekt rozszczepienia światła słonecznego wyjaśnia rozszczepienie światła w pryzmacie posługując się pojęciem „światło białe”	opisuje światło białe, jako mieszaninę barw wyjaśnia pojęcie światła jednobarwnego (monochromatycznego) i prezentuje je za pomocą wskaźnika laserowego	wyjaśnia, na czym polega widzenie barwne	wyjaśnia działanie filtrów optycznych	rysuje bieg promieni świetlnych po przejściu przez pryzmat, czy płytkę płasko równoległościenną
12.7. Soczewki skupiające i rozpraszające	posługuje się pojęciem ogniska, ogniskowej i osi głównej optycznej	opisuje bieg promieni równoległych do osi optycznej, przechodzących przez soczewkę skupiającą i rozpraszającą	doświadczalnie znajduje ognisko i mierzy ogniskową soczewki skupiającej	oblicza zdolność skupiającą soczewki ze wzoru $z = \frac{1}{f}$ i wyraża ją w dioptriach	

12.8. Otrzymywanie obrazów za pomocą soczewek. Wady wzroku. Krótkowzroczność i dalekowzroczność	wytwarza za pomocą soczewki skupiającej ostry obraz przedmiotu na ekranie (9.14) podaje rodzaje soczewek (skupiająca, rozpraszająca) do korygowania każdej z wad wzroku	rysuje konstrukcje obrazów wytworzonych przez soczewki skupiające rozdziela obrazy rzeczywiste, pozorne, proste, odwrócone, powiększone, pomniejszone wyjaśnia, na czym polegają wady wzroku: krótkowzroczności i dalekowzroczności	opisuje zasadę działania prostych przyrządów optycznych (lupa, oko) rysuje konstrukcje obrazów wytworzonych przez soczewki rozpraszające	wyjaśnia zasadę działania innych przyrządów optycznych np. aparatu fotograficznego) podaje znak zdolności skupiającej soczewek korygujących krótkowzroczność i dalekowzroczność	rysuje konstrukcje obrazów wytworzonych przez dowolne soczewki
12.9. Porównanie rozchodzenia się fal mechanicznych i elektromagnetycznych. Maksymalna szybkość przekazywania informacji	wymienia ośrodki, w których rozchodzi się każdy z tych rodzajów fal	porównuje szybkość rozchodzenia się obu rodzajów fal wyjaśnia transport energii przez fale sprężyste i elektromagnetyczne	porównuje wielkości fizyczne opisujące te fale i ich związki dla obu rodzajów fal	opisuje mechanizm rozchodzenia się obu rodzajów fal	wymienia sposoby przekazywania informacji i wskazuje rolę fal elektromagnetycznych

Ocenę **niedostateczną** otrzymuje uczeń, który nie spełnia wymagań programowych na ocenę dopuszczającą.

Ocenę **celującą** otrzymuje uczeń, który oprócz wymagań programowych, również:

- ♦ samodzielnie i twórczo rozwija własne uzdolnienia,
- ♦ zdobytą wiedzę stosuje w rozwiązywaniu problemów teoretycznych i praktycznych,
- ♦ samodzielnie i twórczo dobiera stosowne rozwiązanie w nowych, nietypowych sytuacjach problemowych,
- ♦ bierze udział w konkursach i olimpiadach przedmiotowych, zajmując czołowe lokaty,
- ♦ chętnie podejmuje prace dodatkowe, służy pomocą innym.

Uwaga dotycząca oceniania na każdym poziomie wymagań:

- aby uzyskać kolejną, wyższą ocenę, uczeń musi opanować zasób wiedzy i umiejętności z poprzedniego poziomu.